

ב' ח' א' מ' פ' ג' מלכיות
ל' קיומי מוגן מלכיה
ד' טו סגן לג' לויון כספו:
כ' ב' מ' פ' ג' מלכיות
ק' ח' מלכיה ילה:
ל' ג' מ' ג' מלכיות
ק' פ' מלכיה ג' סגן
ע' צון לכד:
לא' ד' מ' סס מלכיה ה'
סגן כס':
לב' ה' סס מלכיה ד':

רבינו הונאנא (המשנה) למכיר נטה ליישן דפקם גל' מושיע רגלה במנגה ומורו למלוכה ממעיתם הסיא דלעלא דקמני מעית טבידי חולין עליינו חולין לנוין מלה למורא א"פ שמהנו הוה על פטחו רשות, לא בפלקס הפקה הואר ואיצחורי לא לומשטי ראה דרייד, וביעסן להיל' כל נדר פרט לנדר, והפקה כבר נדר וופומוס להם פכח ארא. היהין שנה רב' שמשיר אדם בסכחו, חתניה ואם דקמי מסען נן קלם דעדומו לך: ממוסך

כל פקacho צהמגנער ווילעג לדין מלס
דוממי נאמען ער מיכלי מקה צהמ
לכליו הילטער צו ווילו גומל הילטער.
נון קזיגיסט קלאס אנטון נא צהמיס

כ' פליני במצח ומרוד. נאיה
לשאנן גיריך לומל דרכ דוממן
ההמיט כריע יוקי היגלייל דהמאל קזיסט
קקליסס ממון צעליסס הווע נאש הילטעריך
לכלן נדר ערן כריבי נא מומוקמן
לכין דרכבר נאיה ליינטן דפסח נא
מיטשייר גאנט במאה ומונור למוליס
ומומיסטו סיטיך דלעעל דקמי מעום
טאכידו חווין טיינו חולין ניעין וויא
ומנווילו ליכדי יוקי סיגליין נא
מיימיקומל דקתיין גאנט וויא כלס א' :
החזית עצמאן משאה. מימה
כין דמקלה נפיך
מס גיריך נגעמען צעל ממתן
טאכידו זילעל פסמאיס וויכ נומער
דקול מסמען נא קלע דעדומו נאך :

אמר אבי اي לאו דאוקמיה רבינו אוושעיא לההיא במינה זונה על פסחו ורבני ה'יא הוה מוקמנא לה לה'יא בקדשים קלים ואלבא דרבנן יומי הגלי' דאמר קדשים קלים ממון בעלי' במעות וראי משידר בפסח לא משידר איניש במעות וראי משידר איניש דמעיקרא כי מפריש לה'ו אדעתא דרכבי מפריש לה'ו וה'א רבני ה'יא ומושם הב'י מעות שבידיו חולין (רבפסח לא משידר איניש) ובמעות וראי משידר איניש וההיא דקה מוקן לה רבינו אוושעיא כרבני לא מוקמנא ליה Ана כרבני דרבפסח לא משידר איניש (ובמעות משידר איניש דמעיקרא כי מפריש לה'ו אדעתא דרכבי מפריש לה'ו) וה'א ל'כא לאוקמי כרבני יומי דהא תני בה והמודר עולתו ושלמו' לא

עשה ולא כלום והשתא דאוקטמיה רבי אוושעיא ללהיא במננה זונה על פסחו ורבי ה'יא ש"מ דסבירא לי אפלו בפסחו משייר איניש מאה ה'יא דרבי אוושעיא דתנן ^ואנתן לה מוקדשין באחננה ה'יא אלו מותרין עופות דחולין ה'יא אלו אסוריין שהוה ברין ומה אם מוקדשים שהם פוסל בהן אין אנתן ומחר חל עליון עופות שאין המום פוסל בהן אינו דין שאין אנתן עופות שאין המום פוסל בהן אינו דין שאנתן ^זילכל נדר לרבות את העופות ^זק' לו למוקדשין שהם מעתה מה עופות שאין המום פוסל בהן אנתן ומחר חל עליון ת"ל למוקדשין שהם מעתה מה עופות שאין המום גדרה הא לא ה'וי הוה אמינה מוקדשים ח' איסור אנתן עליון וה'יא אין אדם אօסר דבר שאינו שלו א"ר אוושעיא במננה זונה על פסחו ורבי ה'יא מאי רבי דתני ^טאם ימעט הבית מהות משה החיה משה מכדי אכילה ולא מכדי מכך רב' אמר אף מכדי מכך שאין לו ממנה אחר עמו על פסחו ועל חגיגתו ומעות שבידיו חולין שעיל מנתן בן הקדרשו ישראאל את פסח'ין רבה ורבי יוירא חד אמר בעיצים נצלייתו כולי' עלמא לא פליגי דכין דתקנתא דפסח הוא בגופא דמי כי פליגי במצעה ומורור רבנן סבר ה'יא אכילה אחריתו ה'יא ורבי סבר כוון דהכשרו דפסח הוא בגופא דפסח דמי וחדר אמר במצעה ומורור נמי כבולי' עלמא לא פליגי דכתיב ^טעל מצוז ומרורים יאלחו דכין דמכשוריין דפסח נינחו כפסח דמי כי פליגי לך' בו חלק לך' בו טלית רבנן סבר מחייב משה אמר רחמנא החיה לש'ה ורבי סבר החיה עצמן משה ולאבי דאמר אי לאו דאוקמה רבי אוושעיא ללהיא במננה זונה על פסחו ורבי ה'יא הו מוקמץין לה בקדושים קלים ואילבא דר' ה'גנלי' דאמר קדושים [קליט] מן בעלים הוא אבל בפסח לא משיר איניש הא קתני בהדריא שעיל מנתן בן הקדרשו ישראאל את פסח'ין אימא שעיל מנתן בן הקדרשו ישראאל מעות פסח'ין: מתרני ^ויב שראה שת ראיות שוחטין עלי' בשבעיע ראה שלש שוחטין עלי' בשמניינו שלו שומרת يوم כנגד يوم שוחטין עלי' בשני' שלה ראתה שני ימים שוחטין עלי' בשלישי' והובה שוחטין עלי' בשמניינו: גמ' אמר רב יהודה אמר רב י'שוחטין וזרקן על טבול يوم יומחומר כפורים ואין

הגחות הב"ח

מוספֶת תומכָה
... דרש מען אף הבש
מינו מכוד לא יכול ללווקן
אי כrhoה"ג נהי דלא עלי^ב
בעלים לשם כחובם דל
צנוי אוד מוכר כפרחים
ויהו הבשר למלה לא תחה
ונזינה ללווקן. מותק סלקין

רְבָנוֹ חֶנְנָאֵל
מר אבוי י לאו דאוקמיי
ז (אישה) [אוושעיא]
הה רטנן בתמורה פ'